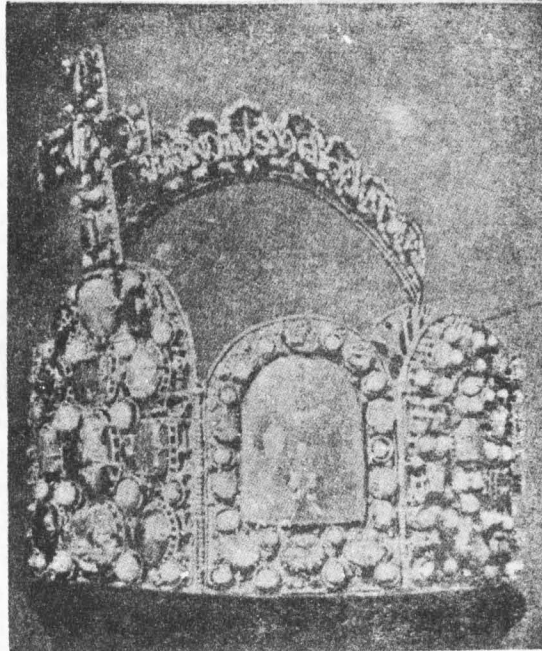

νην και ἐνδίδων εἰς τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, ὅστις ὑπέσχετο «ἐνοποιῆσαι τὰ ἔθνη καὶ εἰρήνην ἐργάσασθαι αἰδίον τε καὶ ἀμετάβλητον», παρεχώρησεν αὐτῷ μοῖραν τῆς Θράκης, ἀπὸ τῆς λεγομένης Σιδηρᾶς (ἀποτελούσης ἕως τότε τὸ μεταξὺ Βουλγάρων καὶ ἡμετέρων ὄριον) μέχρι Δεβελτοῦ, ἧτις ἔκτοτε μετωνομάσθη Ζαγορά. Ἄλλ' ὁ Βόγορις ἐμπορευόμενος τὸ νέον αὐτοῦ δόγμα, ἀφοῦ ὠφελήθη ὅσον ἡδύνατο ἀπὸ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει μοναρχίαν, ἠθέλησε νὰ ὠφελῆθῃ καὶ ἀπὸ τοὺς Φράγκους· ὅθεν συνεννοηθεὶς μετ' αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν μετὰ τοῦ πάπα, ἐκδηλοῖ ὅτι εἶχε δῆθεν δισταγμούς τινας περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν δογματικῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ πάπας λαβὼν ἐντεῦθεν ἀφορμὴν ἐξήτησε ν' ἀφαιρέσῃ τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ νὰ ὑπαγάγῃ αὐτὴν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρχιερέως τῆς Ρώμης.

Ἡ ἀπ' αἰῶνων ὑφισταμένη ἀντιπολίτευσις τοῦ ἀρχιερέως τούτου κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἐκορυφώθη τοιουτοτρόπως. Ἐξηγήσαμεν ἄλλοτε διὰ μακρῶν τίνες ἦσαν αἱ ἀληθεῖς ἀφορμαὶ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν ἀρχαίων τούτων διενέξεων. Καίτοι αἱ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Χαλκηδόνος οὐδένα ἄλλον ἀνεγνώρισαν καὶ καθιέρωσαν λόγον τῶν πρωτείων τῆς Ρώμης εἰμὴ τὸ πολιτικὸν γεγονός ὅτι ἡ Ρώμη ἦτο πρᾶσβυτέρη τοῦ κράτους πρωτεύουσα,

μετ' οὐ πολὺ δὲ ἡ Ρώμη ἔπαυσε τοῦ εἶναι ὅπως πρωτεύουσα τοῦ κράτους, ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία καὶ μοναρχία ἐξηκολούθησαν ἀναγνωρίζουσαι τὰ πρωτεῖα ἐκεῖνα, τὸ μὲν σεβόμεναι τὰς προαιωνίους ἕξεις τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τὸ δὲ διὰ τὸν πολιτικὸν λόγον τοῦ νὰ μὴ ἀπογυμνώσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς πόλιν ἣν ἠξίουσαν νὰ καταστήσωσιν αὐτὴς πρωτεύουσαν τοῦ κράτους (Κεφ. Β' Βιβλ. Θ' τοῦ παρόντος τόμου). Ἄλλ' οἱ μὲν ἡμέτεροι δὲν ἐνόουν διὰ τῶν πρωτείων τούτων εἰμὴ ἀπλήν προεδρίαν οἱ δὲ πάπαι πλήρη κυριαρχίαν. Τούτου ἕνεκα οἱ μὲν πάπαι προσέτειναν παραλόγους ἀξιώσεις οἱ δὲ ἡμέτεροι εὐκόλως ἀπέκρουον αὐτάς· ἐντεῦθεν δὲ ἡ ἀδιάκοπος ἀπὸ τῆς 5 ἑκατονταετηρίδος διένεξις, ἧς ἐξεθέσαμεν τὰς διαφορὰς περιπετείας ἐπὶ Ζήνωνος (Κεφ. Β' βιβλίου Θ'), ἐπὶ Μαυρικίου (Κεφ. Δ' βιβλίου Θ'), ἐπὶ Κωνσταντος (Κεφ. 5' βιβλίου Θ'), ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Β' (Κεφάλ. 5' βιβλίου Θ'), ἐπὶ Λέοντος Γ' (Κεφάλ. Β' βιβλίου Ι'), ἐπὶ Κωνσταντίνου Ε' (Κεφ. Γ' βιβλίου Ι'), ἐπὶ Εἰρήνης (Κεφάλ. Δ' βιβλίου Ι'), ἐπὶ Νικηφόρου (Κεφάλ. Ε' βιβλίου Ι'), καὶ ἐπὶ Μιχαὴλ Β' (Κεφάλ. 5' βιβλίου Ι'). Ἄλλ' αἱ τελευταῖον γινόμενα ἐπὶ Μιχαὴλ Γ', αἱ πρὸ μικροῦ παρ'

Τὸ στέμμα τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Δύσεως
τὸ λεγόμενον στέμμα Καρόλου τοῦ Μεγάλου

